

Artėja Dailės galerijos penkiasdešimtmetis

Mūsų mokykla turi unikalią Dailės galeriją, kurioje yra 437 profesionalių dailininkų kūrinių. Kolekcijoje daugiausia tapybos, grafikos kūrinių, yra keramikos, tekstilės darbų, medžio, akmens skulptūrų, vertinga ekslibrisų kolekcija. Dailės galerija įkurta 1975 metais ir šiemet švenčia penkiasdešimtmetį. Ta proga nuo lapkričio 21 dienos iki lapkričio 28 dienos mūsų laukia šios šventės veiklų bei renginių maratonas - meno savaitė.

Lapkričio 21 dieną vyks projekto „Meno ruduo“ diskoteka su DJ JOVANI PPVG gimnazistams ir renginys, vakaras skirtas Dailės galerijos penkiasdešimtmečiui paminėti pavadinimu „PasiKURK“, kuriame svečiuosis Raimondas Klezys ir DJ JOVANI. (Dėl tolimesnės informacijos sekite PPVG „Facebook“ bei „Instagram“ puslapius)

Kiti meno savaitės renginiai:

- ❖ Klasės valandėlė-konkursas „Ką žinote apie gimnazijos Dailės galeriją?“;
- ❖ Atviros / integruotos pamokos / veiklos;
- ❖ Antrų klasių mokinių projektinių darbų konferencija;
- ❖ Susitikimai su menininkais „Patirk“;
- ❖ Šventinis renginys „Pažvelk“.

Žaidimas jums!

Ar galite atspėti šių gimnazijos dailės galerijoje esančių paveikslų autorius ir pavadinimus?

(Atsakymai surašyti po paveikslų nuotraukomis - atvirkščiai)

Vincentas Gecas „Šeima“

Leonardas Kazokas „Girstupys“

Mokytojų diena

Spalio 3 dieną mūsų mokykloje vyko šventė, skirta padėkoti tiems, kurie kasdien kantriai ir su meile dalijasi savo žiniomis, įkvepia, padeda atrasti save ir drąsina siekti svajonių. Mokytojų dienos metu mokytojai gauna progą pailsėti, pabūti vieni su kitais ir pasidžiaugti savimi.

Šiais metais ši diena prasidėjo nuo pamokų, kurias vedė patys mokiniai. Ketvirtokai pakeitė mūsų brangius mokytojus, o savanoriai antrojai šį darbą atliko „Riešuto“ mokykloje. Kol vyko pamokos, mokytojai leido laiką antrojų bičių tematika išpuoštame mokytojų kambaryje – ten jie ragavo ketvirtokų paruoštų vaišių.

Po „kitaip“ vykusių pamokų mokytojų laukė renginys mokyklos aktų salėje. Ten vyko mokinių organizuoti „Auksinės bitės“ apdovanojimai, kurių iniciatorė – gimnazistė Paulina Strelčiūnaitė. Skambėjo muzika, plojimai ir nuoširdūs žodžiai tiems, kurie kasdien dalijasi žiniomis ir šviesa.

Po šventės gimnazijos mokytojai dalyvavo mišiose bei koncerte kultūros centre, kurio metu mūsų mokytojams buvo įteikti padėkos raštai už kūrybiškumą, inovacijas ir aukštus mokinių pasiekimus.

Linkime, jog mokytojams niekada nepritrūktų kantrybės, užsidegimo ir meilės savo darbui.

Akvilė Miliškevičiūtė

Gimnazijos mokytojai

Mokyklos direktorė Gitana Kruopienė ir už jos renginio vedėjai Haris Luzanovas ir Paulina Strelčiūnaitė

Filmo „LIKUSIEJI“ peržiūra

Spalio 10 dieną, 18 valandą, gimnazijos aktų salėje vyko išskirtinis vakaras – trumpametražio filmo „Likusieji“ premjera. Filmą sukūrė ir pristatė 2-okai Rustė Treikauskaitė ir Haris Luzanovas, savo kūrybą pristatantys po naujai įkurtos kino studijos „28 Punktas“ vardu.

Į renginį susirinko pilna salė žiūrovų – mokinių, mokytojų, tėvų ir svečių. Renginį vedė patys kūrėjai, tačiau prie jo įgyvendinimo itin daug prisidėjo jų mokytojas Faustas Petriškis, kurio iniciatyva ir paskatinimas padėjo šį filmą parodyti viešai.

30 minučių trukmės filmas „Likusieji“ – jautri istorija apie du žmones, susitinkančius apokalipsės metu. Žiūrovus sužavėjo subtili muzika, trapus emocinis tonas, meniniai gamtos vaizdai ir nepaprasta atmosfera. Filmą paliko gilų įspūdį ir atskleidė jaunųjų kūrėjų brandumą bei kūrybinį potencialą.

Po seanso Rustė ir Haris trumpai papasakojo apie filmavimo procesą, iššūkius bei ateities planus. Atskleidė, jog „Likusieji“ – tai tik pradžia – jų studija „28 Punktas“ planuoja kurti dar daug naujų filmų. Dramos būrelis

vadovė nuoširdžiai pasidžiaugė savo „dramiečiais“, padėjo už kūrybiškumą ir pastangas filmuojant telefonu, o galiausiai su šypsena palinkėjo: „Prisiminkite šią akimirką, kai atsiimsite Oskarą.“

Haris Luzanovas

Filosofijos konferencija

Spalio 14 dieną mūsų gimnazijoje jau penktą kartą vyko filosofijos konferencija, subūrusi jaunuosius mąstytojus iš įvairių mokyklų. Šių metų tema – „Dialogas“. Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad tai paprastas, kasdienis dalykas, tačiau kiekvienas dalyvis šią sąvoką suvokė savaip – iš to gimė daugybė skirtingų minčių, interpretacijų ir išvalgų.

Konferencijos dalyviai

Renginyje svečiavosi profesorius Algis Mickūnas ir profesorius Žilvinas Svirgis, kurie dalijosi savo išvalgomis, skatino jaunimą drąsiai mąstyti, kelti klausimus ir nebijoti ieškoti atsakymų. Konferencijoje dalyvavo mūsų gimnazijos mokiniai bei Kauno tarptautinės gimnazijos atstovai. Iš viso buvo pristatyta 15 pranešimų, atskleidusių įvairius požiūrius į dialogo prasmę.

Profesorius Žilvinas Svirgis pastebėjo, kad iš pristatytų darbų aiškiai matyti – tema jaunimui labai artima ir aktuali. Daugelyje pranešimų buvo kalbama apie santykį su savimi ir kitais, gebėjimą suprasti, priimti ir išgirsti kitą

žmogų, taip pat apie atvirumo ir bendravimo svarbą.

Filmo peržiūros metu

Konferencijoje netrūko ir žiūrovų, kurie susidomėję klausėsi, mąstė bei turėjo progą patys apmąstyti dialogo reikšmę savo gyvenime.

Šio renginio tikslas – įtraukti žmones į filosofijos pasaulį, paskatinti stabtelėti, susimąstyti ir pažvelgti giliau į save bei kitus.

Renginį organizavo Profesorius Algio Mickūno filosofijos centras, Pasvalio Mariaus Katiliškio viešoji biblioteka ir Pasvalio Petro Vileišio gimnazija.

Paulė Žigaitė

Konferencijos metu

Diena be telefonų

Šiuolaikinėje mokykloje telefonai tapo neatsiejama kasdienybės dalimi, tačiau kartais verta sustoti ir pažiūrėti, kaip atrodytų diena be jų. Be ekranų mokiniai tampa dėmesingesni, kūrybingesni ir labiau linkę bendrauti gyvai.

Diena be telefonų tapo proga pamatyti, kaip mūsų mokyklos mokiniai jaustųsi gyvendami be jų. Atlikę trumpą apklausą sužinojome įdomių dalykų. Paklausus, kaip mokiniai jautėsi be telefono, sulaukėme įvairių atsakymų, tačiau dauguma teigė, kad jautėsi puikiai. Į klausimą, ar buvo sunku palikti telefoną, mokinių nuomonės pasiskirstė po lygius.

kompostavimo galimybę, stengėmės įkalbėti įmonių savininkus kompostuoti kavos tirščius užuot juos išmetus. Dieną

Kai kurie pripažino, jog buvo sunku, nes jaučia priklausomybę savo telefonui, tačiau buvo ir tokių, kurie sakė, kad tai buvo be galo lengva.

Dauguma mokinių taip pat pripažino, jog iš įpročio kelis kartus pasigedo telefono savo kišenėje. Paklausus, ką gero jie pastebėjo būdami be telefonų, mokiniai atsakė, kad rado daugiau laisvo laiko, bendravo su draugais ir jautėsi ramesni.

Šiuolaikinėje mokykloje telefonai tapo neatsiejama kasdienybės dalimi, tačiau kartais verta bent trumpam padėti juos į šalį ir prisiminti, kaip gera bendrauti gyvai.

Erasmus + projekto išvyka į Graikiją

Emilija Puzinaitė

Spalio 19-25 dienomis dalyvavome ERASMUS+ mainų programoje Graikijoje, Lesbos saloje. Projekto tema – „Jaunimas ir demokratija“, tačiau darėme įvairiausių veiklų, susijusių su aplinkosauga bei graikų kultūra. Pirmąją dieną praleidome Graikijos sostinėje Atėnuose. Susipažinome su senamiesčiu bei iki mūsų laikų išlikusiu antikiniu Akropoliu. Vėlai vakare nusigavome iki mūsų projekto vietos – Lesbos salos – ir jau kitą dieną pradėjome pažintį su vietinių gyvenimu, papročiais bei tradicijomis. Pirmąją dieną Mantamados miestelyje praleidome susipažindami vieni su kitais, atlikome kelias užduotis, susijusias su graikų mitologija, kalba, stebėjome, kaip daromas sūris ir spaudžiamas alyvuogių aliejus. Lesbos saloje auginama virš 11 milijonų alyvmedžių, tad tai itin aktuali ir nesvetima tema vietiniams. Aplankėme vietines keramikos krautuvėles, pamatėme, kaip gimsta keramikiniai dirbiniai. Antradienį vykome į vakarinėje salos pusėje esantį suakmenėjusį mišką. Ten aplankėme įkurtą muziejų, pamatėme tikrus suakmenėjusius medžius, jų šaknis, išlikusius kamienus. Taip pat keliolikai minučių tapome archeologais: įvairiausiais metodais tvarkėme lauke esančius ir priežiūros reikalaujančius kamienus. Trečiadienio diena buvo skirta aplinkosaugos tematikai: kartu su savo partneriais ėjome į vietines kavinukes ir pristatėme jų miestelyje atsiradusią

užbaigėme tauria iniciatyva: pasodinome penkis alyvmedžius būsimoje naujojo parko vietoje jų miestelio apylinkėse. Šie alyvmedžiai ne tik simbolizuoja gražią pradžią anksčiau apleistai teritorijai, bet ir mūsų šalių bei dalyvių draugystę ir nenutraukiamus ryšius. Priešpaskutinę dieną praleidome salos sostinėje Mytilinėje. Aplankėme vieną seniausių pilių visoje Viduržemio jūroje bei archeologinį muziejų, kuriame pamatėme Antikos laikų palikimą, išlikusį jų saloje. Paskutinę projekto dieną pradėjome ramiai: nuvykome į Mantamados miestelyje esantį vienuolyną bei kūrėme filmuką apie kompostavimą. Atsisveikinimo vakaro metu reflektavome projektą, jo tikslus, veiklas, galiausiai visi tarpusavyje dalinomės tradiciniais šokiais, išbandėme graikiškus valgius ir dalinomės linksmomis įspūdžiais apie naujas patirtis. Per šią trumpą, tačiau labai turiningą savaitę pažinome ir sužinojome be galo daug apie graikų kultūrą, gyvenimo būdą, papročius, susiradome naujų draugų, sukūrėme neatsiejamų ryšių, parsivežėme naujų patirčių. Šie mainai išties buvo neeiliniai ir visi be galo džiaugiamės jų rezultatais bei naujais prisiminimais!

Miglė Adomavičiūtė

Akimirkos iš kelionės kitame puslapyje

Kiekviena diena buvo tarsi mažas žingsnis į vidinę ramybę. Pirmokai, pasinėrę į kūrybinius

užsiėmimus „Mano superklasė“, pažino save

Geros savijautos savaitė

Spalio 6–10 dienomis mūsų gimnazijoje nusileido mažas, bet ryškus žalias paukštelis. Sakoma, jis neša laisvę, viltį ir gyvybę. Jis tapo šių metų geros savijautos savaitės simboliu, kvietusiu stabtelėti, atsikvėpti ir išgirsti save.

Žalia spalva pasipuošusios mokinė Ugnė ir mokinio padėjėja Agnė Šimkaitienė

ir draugus ne per žodžius, o per komandines užduotis. Pirmadienio rytas prasidėjo tyliai su veikla „10 minučių ryte – išiklausymas į save“, o per ilgąją pertrauką visus sukvietė šilta akcija „Sušilkime prie arbatos puodelio“, kuri vyko ir penktadienį.

Antradienį į klases užsuko psichologės iš Pasvalio Švietimo pagalbos tarnybos. Jos priminė, kad emocinė sveikata – ne prabanga, o būtinybė. Kartais užtenka vieno nuoširdaus pokalbio, kad diena taptų lengvesnė.

Trečiadienį 1c bei 3–4 klasių mokiniai patraukė į Dailės galeriją, kurioje vyko „Vaizduojamojo meno ir muzikos terapijos“ užsiėmimai – čia skambėjo muzika, liejosi spalvos, o meno terapijos užsiėmimai tapo tarsi kvėpavimo pauzė nuo kasdienybės.

Akimirkos iš išvykos

Ketvirtadienį gimnazija trumpam nutilo – „Diena be telefono“ tapo mažyte revoliucija. Aktyviausiai dalyvavo 1c ir 2b klasės. Kai kuriems buvo keista, bet galiausiai paaikškėjo: pasaulis ir be ekranų turi ryškių spalvų.

Savaitės pabaigoje, spalio 10-ąją, buvo paminėta **Pasaulinės psichikos sveikatos diena**. Mokyklos bendruomenė pasipuošė žaliais rūbais. 2d klasės mokiniai su mokytojais žiūrėjo „Jaunimo linijos“ iniciatyvos „**O kaip tu?**“ pristatymą – nuoširdų priminimą, kad rūpintis savimi ir kitais visai nėra silpnumo ženklas.

Taip ir praskriejo savaitė – su arbatos šiluma ir kvapu, tylą, spalvomis ir pokalbiais. Ir kažkur virš mūsų vis dar skraido tas žalias paukštelis – laisvės, vilties ir gyvybės ženklas.

Haris Luzanovas

Užsiėmimo „Mano superklasė“ metu

-Tikiuosi, jog niekas stipriai nenuskriaus ir neužgaus. Norėčiau, kad duotų skaniai pavalgyti ir jog praleisčiau laiką smagiai.

(Urtė 1a)

Susitikimas su psichologe

Žaliai pasipuošę gimnazijos mokiniai, mokytojai bei kiti mokyklos darbuotojai

PADISKUTUOKIME

Naujieji mokslo metai atnešė į mūsų gimnaziją dar vieną smalsių, kūrybingų ir drąsių pirmokų kartą. Nors pradžia visuomet kupina iššūkių, šie mokiniai jau spėjo priprasti prie naujos aplinkos, susirasti draugų ir įsijausti į gimnazijos gyvenimą. Ateina laikas paskutiniam žingsniui, kuris padarys jus tikrais gimnazistais – inauguracijos vakarui, šventei, kurioje pirmokai taps pilnateisiais mūsų bendruomenės nariais.

Išgirdę, kad būrelyje pirmokių diskutuojama apie krikštynas, nusprendėme paklausti, ko gi jos tikisi.

-Net nežinau, tikiuosi, jog susipažinsiu su kitais pirmokais ir susirasiu naujų draugų.

(Justė 1d)

-Nežinau ko tikėtis, tačiau norėčiau, kad būtų įdomu ir linksma.

(Otilija 1c)

-Tikiuosi gerai praleisti laiką. Norėčiau, kad dvyliktokai priimtų mane kaip oficialią gimnazijos narę ir kad nenuskriaustų.

(Austėja 1a)

-Aš manau, jog išpaisys veidus ar užklįjuos kažką ant kaktos. Galbūt bus šokiai, komandiniai žaidimai ir užduotys grupelėse.

(Paulina 1c)

-Norėčiau, kad nedarytų nieko žiauraus ir tiesiog smagiai praleistume laiką.

(Rugilė 1c)

Pirmokų inauguracija

Mokines apklausė Domilė Stankevičiūtė

Spalio pabaigoje gimnazijoje vyko pirmokų krikštynos. Šį renginį organizavo ketvirtokai, kurie pasirūpino, kad šią dieną pirmokai prisimintų dar ilgai.

Krikštynų tema buvo „Apokalipsė“. Pirmokus pasitiko griežti kareiviai ir apsauginius kostiumus dėvintys specialistai. Kiekviena klasė turėjo savo vadą, kuris lydėjo naujokus per daugybę išbandymų ir užduočių, skirtų įrodyti, kad jie verti tapti tikrais gimnazistais.

Mokslininkė dalyviams pranešė ir išgąsdino juos žinia apie virusą, kuris sparčiai plinta, o be imuniteto išgyventi neįmanoma. Norėdami gauti imunitetą nuo viruso, pirmokai turėjo įveikti daugybę misijų. Jie rinko grūdus ir kruopas, taip parodydami savo dėmesingumą, ropojo aplink sporto salę, kad įrodytų ištvermę, kūrė dainą, nes net ir apokalipsės metu muzika išlieka. Be to, teko parodyti ir komandinius įgūdžius.

Į specialistus persirengę ketvirtokai

Reikėjo šaukštu pernešti vandenį į kitą dubenį, stengiantis neišlaistyti nė lašo. Per visą mokyklą aidėjo įvairūs komandų šūkiai, pavyzdžiui: „Kas bus, kas nebus – beta nepražus!“ Ne mažiau svarbi buvo ir tradicinė dalis – pirmokai turėjo padainuoti gimnazijos himną. Tai simbolinis momentas, kai naujieji mokiniai oficialiai prisijungia prie gimnazijos bendruomenės.

Kai visos užduotys buvo įveiktos, o išbandymai sėkmingai baigti, pirmokai pagaliau gavo imunitetą nuo viruso. Po visų užduočių pirmokai prisiekė mokyklos priesaiką, kuri simbolizavo tapimą tikrais gimnazistais.

Rusnė Vasilevičiūtė

Pirmokai inauguracijos metu

Iš kairės mokslininkė, vadas ir generolė.

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Erikas Atstupėnas Pasvalio Petro Vileišio

gimnazijos 4 klasės mokinys, drąsiai galima teigti, ir jaunosios kartos poetas. Jo kūryboje susipina ne tik kasdienybės detalės, bet ir gilūs apmąstymai apie žmogaus vidinį pasaulį.

Savo poeziją jis pristato mokyklos renginiuose, dalyvauja literatūriniuose konkursuose. Linkime Erikui sėkmės šių metų Jaunųjų filologų konkurse.

Laumių ratas

Gaudau ritmą – plekšt! per šlaunį.
Ar pakviesit mane šokt kartu,
mėnesienoj šauktis audrą?
Gaudau ritmą – plekšt! per šlaunį,
audžia šviesiaplaukės laumės
juoko drobę. Nuošalėj stebiu,
gaudau ritmą – plekšt! per šlaunį.
Ar pakviesit mane šokt kartu?

Paulius Boimeris

Skrodžia vėją žalvaris tarytum zylės –
aukso spindesiai žemėje be saulės.
Priešė nesirinktas, ant kojų stosis vienas,
bet neatspėsią niekas, katras iš mūsų
gyvas.

Aš myliu motiną, laukia ji manęs;
nepyk, privalau pas mylimus sugrįžti.
Pakvimpa varis. Delnams sušilus suprantu

drauge nepažintas, juk laukia ir tavęs.
Kraterį purvuotame purvinas tik aš,
kaltas savo pusėje nebūsiu.
Aš tau grobikas, tu man pergalė;
bet laimėt nenoriu! Pasiimk manas –
man nieko nebežadančias – gyvenimo
dianas.

Kas stosis, lėkte lėks pas mamą:
„Ar padėtumei, motule, mane nupraust?“
Tai būsiu aš, nes įsitikint negaliu,
priešė nesirinktas, kad myli savąją labiau.

Mano meilė Elena

Ji, parėmus galvą delnu, skaito,
vangiai varto mano meilė Elena
puslapius. Šaukiuosi jos kaip vaikas;
ji, parėmus galvą delnu, skaito.
Na, ir ką viengungis toks suteiks jai?
Geresnių aibę susirastų knygoose...
Ji, parėmus galvą delnu, skaito,
vangiai varto mano meilė Elena.

Mano namas prie ežero

Įsivaizduok mane kaip bangas –
mano žodžiai – tylą, aš skaidrus.
Kas man belieka norėti,
kai veidą, kojas, rankas,
be alkanų bučinių,
sagsto ežero ašarėlės?

Sunkiasi saulė į odą, nuo kobaltinio
dangaus
net vešliausi medžiai nesugeba apsaugot.
Kūną skaldo ribuliai, neatsisakau,
kai laikai tartum vandenį, kas mano
jautriausia.

Vakarais mēlis miegamajam
ošia atsimušdamas į mus.
Tavo Afrodītės akys pasiglemžia;
jose ieškau pabėgimo plano.
Prablaivėju išgirdęs žodžius:
„Nustok spoksoti nenurengęs.“

Mano namas prie ežero – ne slėptuvė,
tavęs neatstumsiu, slėptis miške
neišdegs.

Suskuba vėjas, kai šaukiesi prigulti,
bet žinau – nenori vien gulėt žolėje.

Laikraštį leidžia PPVG Žurnalistų būrelis Redaktorė – Paulė Žigaitė Maketuotoja – Rustė Treikauskaitė Konsultuoja mokytoja Vitalija Skardžiuvienė Redakcijos adresas – 325 kabinetas
--